

VIÐMERKINGAR

Býráðs-imperialisma

Hanus Vang

1. partur

Í 1980 komu Hoyvík og Hvítanes uppí Tórshavnar Kommunu, og síðani eru vit undirløgd avgerðir býráðsins uppá gott og mest ilt.

Ongin fólkaatkvøða var um samanleggingina, hvørki her ella har. Teir arbeiða útfrá at demokrati er alt ov trupult og drúgv. - Tá man hevur maktina.

Nú tjúgu og fyra ár seinni kann á mongum økjum sannast at vit vórðu "bóndafangaði" so dyggi-ligani.

Mafiur í Ruslandi og aðrastaðni kundu helst fingið væl av íblástri í Havn.

SANDVÍKAR

Ein av allar ljótastu gerðum



VAL04

tú nóg gamal at gjalda skatt skal tú eisni hava rætt at atkvøða. Skiljið

ikkí at tað skal verða so torrørt við einum spælistaði í Havn. **Müllers Pakkhús** vildi verið væl hóskandi og **Móttoku-húsið hjá Býráðnum** ein ófór ungdomscafe. Bæði húsini standa tóm meg-inpartin av árinum, so tað skuldi verði lag á manni.

Tað er hugaligt at almennu fyristingini við pensión og vera tjekk-aður og coolir og finur og so blíva dismissaður og frustreraður .Ung idag eru líkasæl við Løgtings og Býráðs-lim-um, troytt av livibreyðs-politikarum uttan karisumu og visiónum og sum bara hvørt fjórða ár hava áhuga fyri teimum. EMINEM og RAM-STEIN og SMIRNOFF er sku nógv feitari enn parlamentarisku Føroy-ar.

Valrættaraldurin og koyrikort skal setast niður til 16 ella 17 ár. Er

Búskaparáðið og ILA

Björn Harlou

FO-335 Leynar
bharlou@post.olivant.fo

Búskaparáðið har báde ret og pligt til at vurdere den indflydelse, som ILA har haft på økonomien i færøsk fiskeopdræt og på den færøske samfundsøkonomi i det hele taget. Men, når Búskaparáðið og andre økonomer udtaler sig om, hvordan ILA kunne være



teir fremja er at taka øki í Sandvíkum til skjótivøll. Ein skjótivøllur kann gerast næstan hvar sum helst, men tað eru bara einar Sand-víkar.

Tær eru eitt ótrúliga vakurt og deiligt pláss. Fyri fólk, fugl, seyð og komandi ættarlið.

Sigast skal at tær eru einasta lætt atkomuliga fjøruslætta pláss her á leið. Eitt guðs givið sálarbóta-røki (ella rekreativt øki).

Men tað røkkur meðal-meðviti í býráðnum ikki til at fata. Ei heldur hjá lands-býarskipanarmyndugleikan um ella í yvirfríðinggar-nevndini.

Og óndskapurin toppar nú teir eisini fara at hegna fjøruna frá Sandvíka-ryssuni og næstan inn til Víkina Føgru, saman við slættanum. Fyrndargamla rættin verður hegnað frá sum ein blindtarmur í skjótiøkinum.

Soleiðis verður fjøran totalfríðað fyri fólk, seyð og fugl. Hetta er álvarsligt brot á galdandi lógir, lunnindir og siðvenju, tí fjøran altíð hevur verið almenningur, har øll hava ávisan rætt.

Tá fer at liggja sera væl fyri at hegla alt til við blýggjhøglum og leir-dúgvuskørum.

Og ferðaleiðarar fara at kunna greiða fremmanda-

fólki í bussunum frá hvussu væl vit í Tórshavnar Kommunu duga at røkja okkara fagrastu náttúru-virðir.

Í summar komu ternurnar í stórum meingi aftur í Sand-víkar, eina mest tí vit við dyggari løgrehluhjálp hava hildið ólógligu skjótingini burtur í níggju ár.

Men hvat fara ternurnar at gera tá skjótingin byrjar aftur?

Og Jan, Marius og Simmi halda seg helst vera klókari enn ternurnar. Halda seg í minsta lagið hava rætt til hvat sum helst, fram um allar aðrar verur.

Men tá teir sleppa hetta, so mugu teirra avvarðandi myndugleikar vera eins sörir fyri klókskap og með-vit.

- framhald.

VIÐMERKINGAR

Sjálvandi skal tað loysa seg at arbeiða

Jóhan Carl Dam

arbeiðari



Tað skal loysa seg at arbeiða. Hvussu ofta og leingi hava vit ikki hoyrt politikarar og onnur siga hesi orð. Og eru tey í roynd og veru góð og fjálgandi. Men tey eru tíverri ikki galdandi fyri okkum, sum byggja tilveruna á arbeiðs-mannalønina. Politikarnir hava boð uppá, hvussu teir kunnu hjálpa teimum, sum vinna meðal- og háinntøk-urnar at fáa meira burturúr, men ikki tá tað um lægstu inntøkurnar ræður. Heili-vágurin er skattalætti, og tá láginntøkurnar gjalda lut-víst litið í landsskatti, ber ikki til at hjálpa hesum við skattalætta. Og tað vil aftur siga, at tað ber ikki til at hjálpa teimum við skatta-lætta, sum størsta tørvin hava fyri hjálpini. Skatta-lættin er als ikki fyri lág-inntøkurnar. Og vit eru mong, sum standa spyrj-andi. Hví hjálpa teimum, sum vinna 4, 5, 6, ella 700.000 og ikki teimum, sum liggja niðan fyri 200.000? Hví er tað so átroðkandi í hesum trøngu tíðum at linna mest um hjá teimum, sum hava mest, meðan tey, sum mangla mest, fáa minst?

Hetta samstundis sum politikarar og arbeiðsgevarar tosa í fullum álvara um lønar-steðg. Nei, eingin er eina løtu í iva um, at sokallaða bjargingarætlan landsstýri-sins fer at leggja enn størri byrðar á tey lægstløntu. At ætlanin fyrst og fremst fer at viðka gjónna millum tey ríku og tey, sum valla hava til livsins upphald.

Eitt virkið og effektivt príseftirlit nýtist ikki at merkja ein stóran og dýran stovn. Sjálvur havi eg fleiri ferðir skotið upp, at vit lata fólk, sum hava roynt at hildið hús við lítlum peng-um, fremja hetta eftirlitið. Ikki er neyðugt at nýta akademiskar útbúgvingar ella líknandi. Nei, latið fólk, sum kenna støðuna hjá barnafamiljum, fara í holtur við hasar kremmar-arnar, hvørs fremsta dygd er at smyrja tjúkt uppá.

So leingi sum lønirnar eta allan lønarvøstur og helst meira enn so, kann alt tos um hækkingar og lættar halda uppat. Fer arbeiðara-familjan ikki at fáa sína løn tryggja vinnur. Slutur og vrøvl. Ikki ein av króna av teimum, sum tey vælbjarg-aðu fáa meira útgoldið, fer

Hugsíð um arbeiðaran

Teir, sum sita við landsins leiðslu, hava ikki tey lægst-løntu fremst í huganum. Fólkaflokkurin hevur so ongan tíð havt tað, meðan

Hugsíð um arbeiðaran

Teir, sum sita við landsins leiðslu, hava ikki tey lægst-løntu fremst í huganum. Fólkaflokkurin hevur so ongan tíð havt tað, meðan

Hugsíð um arbeiðaran

Teir, sum sita við landsins leiðslu, hava ikki tey lægst-løntu fremst í huganum. Fólkaflokkurin hevur so ongan tíð havt tað, meðan

Tú mást ikki... binda niður seyð

Jenis av Rana

Løgtingslimur f. Mið-flokkin



Blakkaveðrurin vá 66 pund, nakað minni enn væntað, men ikki eitt pund ov lítið taka vit atlit fyri heilsuni. Tungur var hann at fella, og ikki fekk eg meg at binda hann, áðrenn seinasta skot-ið fall og vit báðir, bróður, lyftu hann á flettiborðið.

Tíma seinni, afturvið døgurðanum, tosaðu vit um seinasta kravboðið frá heilsufrøðiliga- ikki at binda niður seyð og als ikki at stíga. Øll tókk til tey

fyrí hetta. So ringdi fartele- fonin, óvæntaðir gestir, Danmark radios radioavis. Teir bóru stórtoiðindir og ynsktu viðmerkingar til hesi. Danskur politikkari,

og ditto kvinnufelagsskap-ur, savnaðu saman pening feroyskum kvinnum til hjálpar, so hesar "kunnu sleppa til móðurlandið", so teir har kunnu fáa beint fyrí størri parti av komandi ættarliðinum enn nøkur, við verandi lóggávu, halda seg kunna her heima.

Tvær nýggheitir í somu viku, ansa tær fyrí ikki at binda niður seyð og væl-komin til Danmarkar at beina fyrí tí ófødða. Danir gjalda bæði ferð, upphjald og kostna til "sjúkrarhús".

Qou Vadis Føroyar?

Hvar enda vit føroyingar?

Eins óviriðiligt tað vildi verið at evna til eina lóg, sum hevur við sær at fø- oysk hjún enda utanlands at fremja fosturtøku, eins óviriðiligt er at sleppa komandi føroyska ætta- riðinum, og foreldrum tess, upp á fjall, við ikki at veita teimum hjálp við tí trupulleika, sum ger at nøkur teirra siggja fost- urtøku verða eina loysn.

Fosturtøku verður ong- antið ein loysn fyrí barnið!- hví verður tað gloymt? Hví verður barnið nærum ong- antið umtalað av teimum, sum tosa fyrí fosturtøku?

At beina barnið burtur

kann sammetast við at viðgera symptomir heldur enn sjúkuna- og tað verður vanligu av øllum, lærdum og leikum, mett hópisleyst.

Mamman, pápin, barnið, familjan- øll hava uppi- borið samfelagsins hjálp við tí trupulleika, sum driv- ur tey so langt, at tey velja at leita upp fólk, sum, hví istaðin fyrí at hjálpa, mis- kunnarleyst bjóða sær at leggja stein oman á býrðu teirra. Tey hava uppiborið samfelagsins treytaleysu hjálp, kosta hvat hon enn vil, at bera í heim tað barn, sum um nøkur ár skal manna skúlar okkara og

síðani gerast grundarstuð- ulin undir framtíðar Føroy- um.

p.s.

Ímynda tær at vísindin um nokur ár boðar frá, at prógv nú eru fyrí, at barnið í móðurlívi bæði kennir pínu og angist, tá roynt verður at tína tað? Hvussu fara istaðin fyrí at hjálpa, mis- kunnarleyst bjóða sær at leggja stein oman á býrðu teirra. Tey hava uppiborið samfelagsins treytaleysu hjálp, kosta hvat hon enn vil, at bera í heim tað barn, sum um nøkur ár skal manna skúlar okkara og

FØROYAR HELLA!

Hanus Vang



Býráðs-Imperialisma

2. partur.

ÚTSTYKKINGAR

Tá Býráðið í sínum "visdómi" ger ústyk-kingar, oyðsla teir so við lendinum at tað sær út til at teir halda Føroyar eru víðari land enn eitt nú Ísland.

Men tað passar ikki!

Tí Føroyar eru næst-tættast fjølvýgdar av Norðanlondum.

Í Hoyvík verður alt ið hellir meir enn eini 20 stig lagt út til "friðkir". Ella rossabéitir.

Men Býráðið eigur at vita at Føroyar hella, tí tað siggja øll hvønn dag.

Nú haldi eg meg hava funnið útav hví at onki verður bygt á lendi við vanligum halli.

Tað er tí at tað als ikki er Býráðið ella tekniska "umsitingin" ið "menna"

býin, men eitt danskt ráðgevingarfélag, sum hevur alla ávirkan og avgerðarrætt.

Og sum kunnugt er Danmark av allar slætt-astu londum. Á henda hátt er føroyska fólka-sálin als ikki við til at gera av hvussu vit mynda framtíðina í bústaðarbyggingingini í Suðurstreymoy.

Fyri miljónir árliga lata vit útlendingar skalta og valta við dýra-barum lendi.

("der udstykses ikke på skrånende terræn")

BÝRÁÐIÐ LUMPAR

SÆR OGN!

Hoyvíkshagin er vorðin eitt sjálvtkuborð hjá dýrum donskum ráð-

framhald.

jenis